

Αγία Παρασκευή, Η συνομιλία της με το άγαλμα του Απόλλωνα

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

[...] Ο ασυνείδητος βασιλιάς Ταράσιος, έχοντας σκληρύνει την καρδιά του, είπε πάλι στους στρατιώτες:

«Συλλάβετε αυτή τη μιαρή που βρίζει τους θεούς, τεντώστε την κάτω στη γη από τα τέσσερα άκρα και ύστερα πάρτε ωμά βουβαλίσια νεύρα και μαστιγώστε την αλύπητα, ώσπου να θυσιάσει στους μεγάλους θεούς ή να πεθάνει από τα βασανιστήρια».

Δεν πρόλαβε ο βασιλιάς να τελειώσει τα λόγια του, και αμέσως εκτελέστηκε η διαταγή.

Τι έκανε όμως η Αγία Παρασκευή; Εκεί έδειξε όλη την υπομονή και την αντοχή της, γιατί θα έλεγε κανείς πως άλλος βασανιζόταν· τόσο πολύ φαινόταν η Αγία γεμάτη χαρά και ευφροσύνη. Δύο και τρεις φορές άλλαξαν οι στρατιώτες, κι όμως η Αγία έμενε η ίδια· θα έλεγε κανείς ότι βρισκόταν σε έναν πανέμορφο κήπο, τόσο πολύ

έλαμπε το πρόσωπό της.

Όταν ο μιαρός βασιλιάς είδε τόσο μεγάλη επιμονή από την Αγία, ντροπιάστηκε μπροστά στους παρευρισκόμενους που δεν μπόρεσε να νικήσει μια τέτοια γυναίκα και διέταξε να τη βάλουν στη φυλακή.

Εκεί πρόσταξε να την καρφώσουν τεντωμένη στη γη από τα τέσσερα άκρα, να βάλουν μια μεγάλη πλάκα στο στήθος της και έτσι να κοίτεται τιμωρημένη, ώσπου να σκεφτεί με τι θάνατο θα τη θανατώσει.

Εκείνη τη νύχτα παρουσιάζεται στην Αγία ο Χριστός, συνοδευόμενος από πλήθος Αγγέλων και Αρχαγγέλων, και της λέει:

«Χαίρε, Παρασκευή, καλλιπάρθενε. Μη δειλιάζεις μπροστά στα βασανιστήρια, γιατί η χάρη μου θα είναι μαζί σου για να σε γλιτώνει από κάθε πειρασμό. Λίγο ακόμη κάνε υπομονή και θα έρθεις να βασιλέψεις μαζί μου αιώνια».

Αφού είπε αυτά ο Χριστός, της γιάτρεψε τις πληγές, τη έλυσε από τα δεσμά και αναλήφθηκε στους ουρανούς.

Την επομένη, ο βασιλιάς έστειλε στρατιώτες και έφεραν την Αγία μπροστά του. Όταν την είδε ολοκληρωτικά υγιή, χωρίς κανένα σημάδι από τις χθεσινές πληγές, θαύμασε και της λέει:

«Βλέπεις, γυναίκα, πώς σε αγαπούν οι φιλόανθρωποι και μεγάλοι θεοί; Γιατί, επειδή λυπήθηκαν την ομορφιά σου, γιάτρεψαν τις πληγές σου ώστε να μην έχεις καμία ασχήμια πάνω σου. Μη φανείς κι εσύ αχάριστη απέναντί τους, αλλά έλα μαζί μου στον ναό τους για να τους προσκυνήσεις και να λάβεις μεγάλες δωρεές από τη βασιλεία μου».

Η Αγία αποκρίθηκε:

«Δεν μου έδωσαν οι θεοί σου την υγεία, βασιλιά, αλλά ο Χριστός μου, ο αληθινός Θεός, στον οποίο πιστεύω και λατρεύω. Όμως, αφού λες να πάμε στον ναό των θεών σου, ας πάμε να δω ποιους λες να προσκυνήσω».

Ακούγοντας αυτά ο βασιλιάς χάρηκε, νομίζοντας ότι η Αγία άλλαξε γνώμη, και αμέσως διέταξε τους άρχοντές του και όλο τον λαό να μπουν στον ναό· οι δε πλανεμένοι ειδωλολάτρες από τη χαρά τους πολυχρονούσαν τον βασιλιά.

Όταν μπήκαν όλοι στον ναό και περίμεναν να δουν τι θα κάνει η Αγία, εκείνη σήκωσε το δεξί της χέρι προς το άγαλμα του Απόλλωνα και λέει:

«Θέλεις εσύ, άψυχο άγαλμα, να λάβεις ως θεός θυσία από μένα;».

Και μαζί με τα λόγια έκανε και το σημείο του σταυρού.

Τότε το δαιμόνιο που κατοικούσε μέσα στο άγαλμα φώναξε δυνατά:

«Δεν είμαι εγώ θεός, ούτε κανένας άλλος από εμάς, παρά μόνο Αυτός που κηρύττεις εσύ είναι ο αληθινός Θεός. Εμείς ήμασταν πρωύτερα Άγγελοι, αλλά από την υπερηφάνειά μας γίναμε διάβολοι, και από τότε απάταμε τους ανθρώπους από τον φθόνο μας και μας προσκυνούν σαν θεούς».

Η Αγία Παρασκευή αποκρίθηκε:

«Γιατί τότε στέκεστε εκεί τώρα που είμαι κι εγώ εδώ, η δούλη του αληθινού Θεού;».

Αμέσως με τη φωνή της Αγίας ακούστηκε βουητό, ταραχή και θρήνοι από τα αγάλματα του βωμού, τα οποία έπεσαν κάτω και κομματιάστηκαν.

Διασκευή από τον «Μέγα συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Ιούλιος, τόμος έβδομος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[ΠΗΓΗ: ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ](#)